

[Ahlmann-Ohlisen]

Endelig hænger man lovforslaget op på et EF-direktiv. I bemærkningerne til lovforslaget står der:

»Ifølge direktivet kan det enkelte medlemsland selv afgøre, om det vil foreskrive mærkning af de omhandlede apparater.«

Det vil sige, det ikke er et direktiv, der pålægger os at indføre denne lovgivning. Så kunne man spørge: ja men er det så sådan, at fabrikanterne i dag i den danske branche ikke benytter sig af at oplyse forbrugerne om energiforbrug og ydeevne, for det er jo det, der er tale om i lovforslaget? Men enhver vil vide, at fabrikanterne netop bruger dette her som et stærkt salgspareparameter for at få afsat deres varer.

Det vil sige, at de negative ting i lovforslaget vejer temmelig tungt. På den anden side kan vi godt følge tankerne om det positive over for forbrugerne i, at de får mulighed for at se, hvor megen energi de forskellige produkter bruger, og vi har også forståelse for, at forbrugerne skal have mulighed for at dykke ned i tingene og få en rimeligt fornuftig afklaring af de forskellige varers energiforbrug.

Vi mener dog, at man måske kunne bruge ressourcerne bedre på at vejlede virksomhederne. Ministeriet kunne f.eks. udsende nogle vejledende oplysninger om, hvordan forholdene er i de øvrige EF-lande, og så støtte virksomhederne og ikke belaste dem, som man lægger lidt op til i lovforslaget. Vi synes, at beføjelserne i lovforslaget til ministeren og til tilsynsmyndighederne er vældig omfangsrige; man kan udskrive 17 varmpumper og 7 elapparater, hvis man vil, uden at afregne.

Der er forskellige ting i lovforslaget, som vi gerne vil være med til at diskutere, men konkluderende kan jeg sige, at vi går positivt kritisk ind i udvalgets arbejde. Vi kan godt se, der er nogle elementer i lovforslaget, men det er lidt for drastisk, og jeg tror, vi må prøve at se lidt på beføjelserne, men så skulle det vel også være muligt at finde en overensstemmelse om forslaget.

Niels Anker Koføed (V):

Venstre er for så vidt enige i intentionerne i lovforslaget, for vi kan jo alle sammen støtte den tanke, at man skal spare på forbrug. Det, vi kan sætte spørgsmålstegn ved dette

forslag om, er for det første dets principielle karakter. Jeg synes, at folketinget snart skal sige til regeringen, at det er i folketinget, lovgivningen sker. I dette forslag lovgives der reelt kun i én paragraf; det er, at energiministeren har bemyndigelse til at gøre næsten, hvad pokker han vil, som passer til hans ene og alene viden om, hvad der tjener forbrugeren bedst. Der er ikke én eneste konkret paragraf i dette, som kan give folketinget nogen som helst indsigt i, hvad det er, ministeren er ude på. Jeg synes, det er en uvane, som regeringen efterhånden vænner sig til; det er så dejlig nemt at have bemyndigelser, for så kan man altid tilpasse sig efter det politiske eller andre forhold.

Hvad er så formålet? Formålet er, at nu skal forbrugerne have reel oplysning, og det påtvinger man fabrikanterne at give dem ved at sætte nogle skiltninger på, og så tror man i den hellige oplysnings navn, at forbrugeren er godt stillet. Men er han egentlig det? Hvad er det, man vil spare på? Man vil spare på el. Men så siger ministeren i sin fremsættelsestale, at energiforbrugende maskiner, anlæg m.v., som erhvervslivet anvender til produktionsformål, dermed ikke er omfattet af forslaget.

Anser man den danske forbruger for at være spå uoplyst? Til trods for at vi har et skolevæsen, hvor der er ni års undervisningspligt, tror man ikke, at den menige forbruger kan se, om det apparat, han bruger, bruger mere eller mindre strøm. Er det ikke at fokusere på en ting, som er ude af proportioner i forhold til det, det drejer sig om? Mener ministeren, at det er nødvendigt, at en barbermaskine skal mærkes med, hvilket forbrug den har? Er det fornuftigt, at en fabrikant skal tvinges til at skrive, at en elkompresor i et køleskab kun bruger så meget? Hvis det koster 1.000 kr. ekstra at fremstille dette køleskab ved, at man kan spare 50 kr. i el, er det så en samfundsøkonomisk besparelse, man laver? Er det en reel oplysning for forbrugeren? Sikke noget sludder, hr. minister, hvis det er det, man vil, for det passer jo ikke.

Er det rigtigt at give indtryk af, at staten nu sætter stempel på nogle biler, der bruger lidt benzin? Hvis denne bil er for dyr i indkøb, for dyr at producere i energimæssig henseende, er det så en energibesparelse, man foretager?